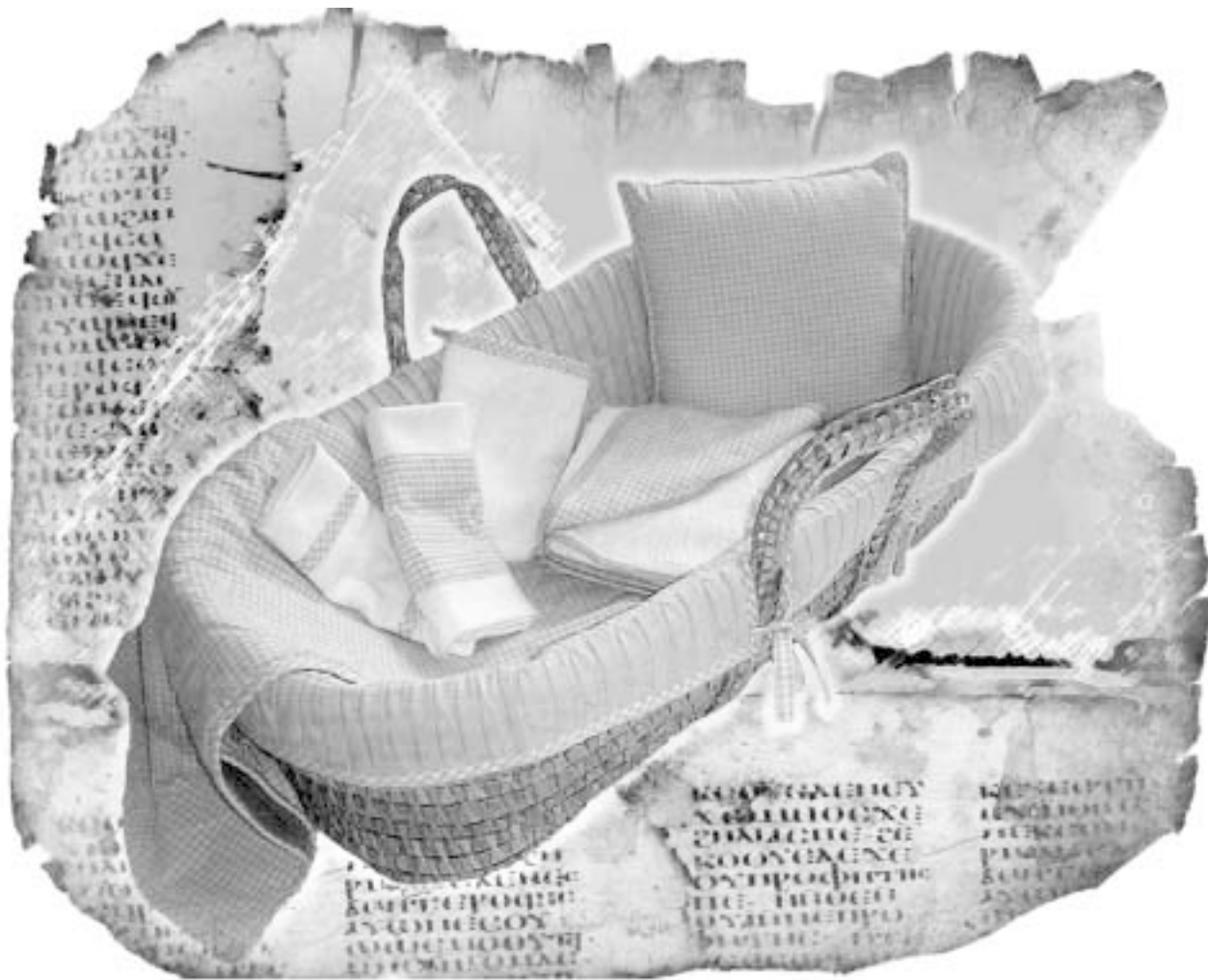

ДУХОВНИ РАЗМИСЛИ

„И видях нещо като стъклено море, размесено с огън, и че тя, която бяха победили звяра и образа му, стояха при стъкленото море, държейки Божи арфи. И пееха песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнето, казвайки: "Велики и чудесни са Твоите дела, Господи, Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете. Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави?" "Защото само Ти Си свят; понеже всичките народи ще дойдат и ще се покланят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби.“
Откровение 15:2-4

Във видение Йоан е пренесен напред във времето, когато спасените от всички векове ще бъдат на "стъкленото море". Песента, която чува да се пее, е наречена "песента на Мойсей и на Агнето" - защото е песен на победата. Хората, които я пеят, са преживели опитности, близки до тези на Мойсей. Не държат текст и ноти, пеят за своята опитност и радост от спасението. Можем ли да научим тази песен?

МОЙСЕЙ

Той е велик водач и законодател, писател, поет, велик Божий мъж. Човек, посветил изцяло и безрезервно живота си в служба на Бога и Неговата кауза. Родителите му - Амрам и Йохаведа - също са били посветени на Бога от цялото си сърце. Елън Уайт казва: "Йохаведа бе жена и робиня. Нейният жребий в живота бе скромна, а товарът ѝ - тежък. Но като се изключи Мария от Назарет, от никоя друга жена светът не е получавал по-големи благословения." ("Възпитание")

Според Изход 2:1-3 Мойсей е роден изключителни условия, свързани с особено жестоки порядки за Божия народ: "В това време отиде някой си човек от Левиевия дом, та взе за жена една от Левиевите жени. И жената зачна и роди син; и като видя, че беше красиво дете, кри го за три месеца. Но понеже не можеше вече да го крие, взе му рогозен ковчежец и намаза го със смола и катран, тури детето в него и го положи в тръстиката при брега на реката."

Колко ли се е молила тази майка? Тя е имала сина си само за дванадесет години. След това е трябвало да го отведе при осиновителката - дъщерята на фараона - Хатшепсут. За тези години Йохаведа е направила всичко, което е било по силите ѝ.

"Знаейки, че детето ѝ скоро ще бъде лишено от грижите ѝ и ще се даде в ръцете на хора, не познавайки Бога, тя се стараваше с голяма сериозност да свърже душата му с Небето. Стремеше се да всее в сърцето му любов и вяност към Бога. Тази своя задача тя изпълни вярно. Никакви влияния по-късно не бяха в състояние да заставят Мойсей да се откаже от принципите на истината, на които го бе научила майка му." (Елън Уайт, "Възпитание")

Това, което направиш с детето и от него в тези години, остава завинаги. После Бог или Сатана могат да добавят нещо към характера и мисленето му, в зависимост от това, на кого ще предостави първото място в живота си.

ОСИНОВИТЕЛКАТА

Намерена е каменна плоча в стара мина за мед на Синайския полуостров в началото на нашия век, датирана от египетски времена. С йероглифи е написана историята за Мойсей - по-подробно, отколкото в Библията.

От текста на плочата научаваме, че съпругът на осиновителката е Тутмос II - той царува 4 години и след това умира. Управлението на страната се поема от Хатшепсут за около 20 години - между 1540-а и 1520 г. пр. Хр.

Фараонката е в постоянни конфликти с жреческото съсловие, недоволно от управлението ѝ. Към края на 20-те години те вдигат бунт и я заставят да се омъжи за един незаконороден син на Тутмос II, който поема управлението под името Тутмос III.

И днес, на 650 км от Каиро, се намира селището Луксор. На западния край, на брега на Нил, се вижда храмът на осиновителката на Мойсей.

ЕДНА ПОБЕДНА ПЕСЕН

ПЕСЕНТА

Песента на Мойсей и на Агнето не е тази, пята при изхода от Египет и описана в Изход 15-а гл. или Второзаконие 32-а гл. Това е песента на целия Мойсеев живот. Песен на опитностите му с Бога, на това, което му е помогнало да бъде там, пред Трона на Вселената. Можем да я намерим в Откровение 15:2-4.

Да се опитаме да си представим някои от куплетите ѝ. Те може би биха имали следното съдържание:

ПЪРВИ КУПЛЕТ - РЕШЕНИЕ

"С вяра Мойсей, като стана на възраст, се откажа да се нарича син на Фараоновата дъщеря и предпочете да страда с Божиите люде, а не да се наслаждава за кратко време на греха, като разсъди, че укорът за Христа е по-голямо богатство от египетските съкровища; защото гледаше на бъдещата награда." (Евреи 11:24-26)

Това е началото на една прекрасна житейска опитност. За разлика от мнозина други, Мойсей взема решението си като зрял мъж. Съзнавайки произхода си, наблюдавайки отношението на египтяните към народа си, решава, че е време сериозно да му помогне. "А във времето, когато Мойсей порасна, излезе при братята си и гледаше

тегллата им. И видя някой си египтянин, че биеше един еврей, един от братята му; и като поразгледа насам-натам и видя, че няма никой, уби египтянина и го скри в пясъка." (Изход 2:11,12)

За съжаление намесата му не довежда до почти никакъв резултат. Напротив - по този начин се излага на опасност да изгуби полагащия му се трон. Решението е добро, но изпълнението му не е съпроводено от Божието одобрение. Като резултат от немислената постъпка трябва да напусне Египет.

Ето че отново е изправен пред вземане на решение:

- Да поиска прошка за стореното деяние и да запази трона си. Или:

- Да отиде навътре в пустинята и да остави Бог да поеме грижата за живота и бъдещето му.

Мойсей избира втората възможност. И тя се оказва печеливша.

След този първи път се налага много пъти да взема решения. Например:

- Когато трябва да си избере съпруга.

- Когато е поканен да поведе народа си.

- Когато трябва да избира или да се изкачи на планината Нево, или да продължи към Ханаан с народа въпреки Божието нареждане.

Всеки път, когато трябва да взема реше-

ние, среща трудности от различен характер. Необходимо е много да размишлява.

Онзи първи път обаче е важната основа за понататъшния правилен начин на избиране.

В житейския път на великите Божии мъже и жени има моменти за вземане на решения. Особено важен момент е когато трябва да се прецени дали да се върви напред в живота заедно с Бога. Да бъдеш ли верен на дълга си към Него, или да вървиш заедно с тълпата?

Ето положителни примери в това отношение:

След грехопадението верността към Бога щеше да се изразява чрез принасяне на жертва, и то непременно агне, символизиращо бъдещия Спасител на света Исус Христос. Авел решил да принесе подобаващата на Божието желание жертва и го правел с много любов. Това му коствало физическия живот, но, от друга страна, му осигурило правото да бъде сред почетените спасени при Второто пришествие.

Решението на Исус Христос "Да бъде волята Ти" (Матей 26:42) е взето с кървави капки пот на челото, падащи по жестоко пострадалата от грях земя. Като Човек Исус се страхувал от онова, което щяло да последва в резултат от взетото решение, но лю-

бовта Му към страдащите и умиращи в грях хора надделяла и Той смело тръгнал към Голгота, за да извоюва правото ни да живеем с Него във вечността.

Следните примери пък са отрицателни:

Каин решил, че трябва да бъде верен, но както той схващал верността - като служи според своето разбиране и желание. Това решение не било одобрено от Бога. В резултат от този своеобразен бунт срещу Него той се превърнал в пряк убиец на брат си и косвен убиец на баща си и майка си.

Димас (2 Тимотей 4:10) "обикна този свят". Димас имал сърдечно желание да бъде верен християнин. Най-напред решил да стане сподвижник на ап. Павел и другите Божии работници. Радвал се да бъде в услуга на своите братя християни. За съжаление не останал верен докрай на първото си решение. Виждайки и другата страна на апостолството, взел второ и за съжаление съвсем неправилно решение. Така загубил завинаги правото да бъде Христов съработник.

Всеки човек има своето време за вземане на решения относно това:

- на какво да посвети образованието си;
- кога и с кого да свърже живота си в брак;
- къде да живее;
- как да се реализира в живота и т. н.

Има обаче едно решение, което е най-важно. От него зависи и сегашният, и бъдещият ни живот. Решението да приемем Исус Христос като личен Спасител и да Му служим според силите и възможностите си. При правилен избор ще преинемем през сегашния си живот победоносно, защото сме приели Божиите ценности за свои основни правила. А те са:

- Да възлюбим Господа.
- Да възлюбим ближния си.

При наличие на таква правилно решение имаме подпечатана "виза" за Божието царство - най-напред за небото, а после - за обновената Земя. Разбира се, вземането на живота победоносно, защото сме приели Божиите ценности за свои основни правила. А те са:

Павел Кънев
Следва